

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 889/2023
13.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Растка Ружића, поднетом против правноснажних решења Вишег јавног тужиоца у Новом Саду КТР 794/23 од 13.06.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 969/23 од 03.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Растка Ружића, поднет против правноснажних решења Вишег јавног тужиоца у Новом Саду КТР 794/23 од 13.06.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 969/23 од 03.07.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужиоца у Новом Саду КТР 794/23 од 13.06.2023. године, у ставу првом, одбачен је као недозвољен захтев за изузеће јавног тужиоца Мирјане Пековић од поступања у предмету Вишег јавног тужиоца у Новом Саду Ккто 1/23 поднет 08.06.2023. године од стране браниоца окривљени АА, адвоката Растка Ружића, на записнику о главном рочишту пред Вишим судом у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4-4/23, а у ставу другом, опоменут је окривљени АА да је дужан да плати таксу на ово решење у износу од 590,00 динара у року од 5 дана од дана пријема решења на рачун Републичке судске таксе.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 969/23 од 03.07.2023. године, одбачена је као недозвољена жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Вишег јавног тужиоца у Новом Саду КТР 794/23 од 13.06.2023. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Растко Ружић, због повреде члана 74. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, без

стављања предлога уз подношење захтева за накнаду трошкова кривичног поступка на име састављања захтева за заштиту законитости од стране браниоца у износу од 90.000,00 динара у складу са важећом АТ.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 74. ЗКП, бранилац наводи да се приликом саслушања пред РЈТ у Новом Саду, дана 21.09.2022. године окривљени изричито изјаснио да жели да буде обавештен о термину испитивања сведока у смислу одредбе члана 300. ЗКП, међутим, да о тим доказним радњама тужилаштво није обавестило окривљеног, а његовом браниоцу је послат позив на погрешну адресу, након чега браниоцу није омогућено да разматра списе предмета, а одобрење за разматрање списка предмета јавни тужилац је сачинио тек дана 28.12.2022. године пред празнике, да би већ 11.01.2023. године био сачињен оптужни предлог и следећег дана поднет Вишем суду у Новом Саду, чиме је јавни тужилац свесно и намерно онемогућио браниоца и окривљеног да се упознају са доказима који су прикупљени у њиховом одсуству и онемогућио да предложи доказе у своју одбрану. На наведени начин, према наводима захтева, повређено је право на одбрану окривљеног педвиђено у члану 74. ЗКП и доведена у сумњу непристрасност и законитост у поступању јавног тужиоца Мирјане Пековић, па су побијана решења донета и уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Одредбом члана 74. тачка 2) ЗКП прописано је да ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од 8 година или тежа казна, окривљени мора имати браниоца од првог саслушања, па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Из списка предмета произилази да је осумњичени АА саслушан у присуству изабраног браниоца Растка Ружића пред Вишим јавним тужилаштвом у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције у предмету КТКО 411/22 дана 21.09.2022. године, да је тај бранилац претходно дана 06.09.2022. године, приложио пуномоћје, (наведени бранилац је и поднео захтев за изузеће о коме је одлучено решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости), као и да је тај адвокат и даље изабрани бранилац окривљеног АА.

По налажењу Врховног суда, имајући у виду да се окривљеном АА ставља на терет извршење кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. КЗ, за које је запређена казна од 2 до 8 година и да је у смислу одредбе члана 74. тачка 2) ЗКП, у овом кривичном поступку одбрана обавезна, а да је окривљени од првог саслушања па надаље имао изабраног браниоца, побијана решења нису донета уз повреду закона из члана 74. тачка 2) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује, па је захтев у том делу оцењен као неоснован.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Одредбом члана 42. став 1. ЗКП, прописано је да се одредбе о изузећу судија и судија поротника сходно примењују и на јавне тужиоца и лица која су на основу закона овлашћена да јавног тужиоца замењују у поступку, записничаре, преводиоце, тумаче и стручна лица, као и на вештаке, ако овим законом није другачије одређено (члан 116.).

Одредбом члана 37. став 1. ЗКП, прописани су разлози за обавезно изузеће судија или судија поротника од судијске дужности у одређеном предмету, док је ставом 2. истог члана прописан разлог за факултативно изузеће – да судија или судија поротник може бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако постоје околности које изазивају сумњу у његову непристрасност.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује се на пристрасност у поступању јавног тужиоца, дакле на факултативни разлог за изузеће (члан 37. став 2. ЗКП), због чега по налажењу Врховног суда побијана решења нису обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, која се може учинити искључиво уколико постоје разлози за обавезно изузеће судије односно јавног тужиоца (члан 37. став 1. ЗКП), па је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и у овом делу оцењен као неоснован.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**